

Па се чуди, възхищава
Ваньо нашъ . . .
Но се сепна и събуди
Изведнажъ.

Той очичкитъ протри си,
И не знай,
Че сега е февруарий
Вмѣсто май . . .

Люб. Бобевски.

Милостиба ржка.

тудъ върлува. . . . Дърво и ка-
мѣкъ се пука! . . . Всички хора
се прибрали въ топлата стая, а
вътърътъ фучи ли, фучи. . .

Отъ два дни е лошо врѣме...
Животнитъ се скрили дълбоко
въ дупкитъ си и тамъ се топ-
лятъ и хранятъ. . .

Ами горкитъ птици?! . . . Тѣ гледатъ храница
да намѣрятъ . . . но кждѣ? Всичко е покрито съ
дебелъ снѣгъ. . . А гладно се не стои въ гнѣздото!
Вѣтърътъ, студътъ сж страшни, но гладътъ е
по ужасенъ, той нѣма милость за никого! . . .

Вънъ е студъ голѣмъ, но вработитъ гладъ
мори! . . . Тѣ хвъркатъ къмъ къщитъ, кацатъ до
вратитъ, одѣритъ и търсятъ зърна или трохички.